

[Jørgen Tved]

ning til arbejdsmarkedet, hvordan man skal sørge for, at de kommer væk fra disse ydelser og kommer til at leve en nogenlunde anstændig tilværelse.

Det kan godt være, at vore forventninger var skruet lidt vel rigeligt op. Der står i hvert tilfælde ikke meget i lovforslaget om sådan nogle ting. Derimod står der, at man er indstillet på, at der skal indføres en eller anden form for betaling for hospitalsophold ad bagdøren, godt nok først efter 6 måneder, men her er vi i hvert tilfælde meget enige i det, fru Aase Olesen sagde. Vi vil under ingen omstændigheder være med til at gennemføre noget sådant. Vi kunne godt tænke os at spørge ministeren, om det, som her er foreslået for kontanthjælpsmodtagere, også på et eller andet tidspunkt bliver gældende for pensionister eller andre befolkningsgrupper. Kan man her komme i den situation, at folk, der lever på det allerlaveste trin af samfundsstigen, skal være de første, der delvis skal til at betale for et ophold på hospital?

Jeg kan godt forstå, at det var lidt uhyggeligt at opdage i sin tid, at kommuner trak af kontanthjælpen, og det har sikkert chokeret mange, at det ikke var så helt få kommuner, der brugte denne usmagelige praksis. Men vi vil godt advare mod, at vi her får slået fast gennem en lov, at når en kontanthjælpsmodtager har ligget på et hospital i 6 måneder, så skal man til at vurdere, om der nu kan trækkes af hjælpen for kost. Vi har en fornemmelse af, at der vil blive vurderet sådan, at det bliver en fast praksis, ja, man kan måske ligefrem forvente, at kommunerne vil udsende et internt cirkulære herom.

Så ser jeg i lovforslaget, at forældre, som har fået anbragt deres børn, ikke mere skal have børnetillægget, og vi vil da også godt advare imod, at man stryger den ydelse. Det kan være meget rimeligt, at der er en god kontakt mellem børn og forældre, også selv om børnene er anbragt. Det kan være en alvorlig belastning at opretholde denne kontakt, og der er ingen grund til, at forældrene ud fra nogle økonomiske motiver skal være tvunget til at afbryde kontakten. Derfor mener vi heller ikke, at der skal lovgives på dette område, sådan at man siger: Nu stryger vi bare de ydelser, der indtil nu har været på området.

Summa summarum for vores vedkomme-nde: Vi synes, det er et rigtig dårligt forslag, mi-

nisteren er kommet med. Det falder nøje i tråd med den nedskæringspolitik, som regeringen står for. Det har vi naturligvis også konstateret her igen, så vi tror heller ikke, at dette forslag vil være nogen som helst hjælp, tværtom, vi betragter det som et nedskæringsforslag.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne starte med at takke hovedparten af ordførerne for, hvad jeg synes var en temmelig positiv modtagelse af forslaget.

Tag den med ro, fik jeg at vide af Socialdemokratiets ordfører, og det kunne jeg da godt give ret i, hvis det drejede sig om en reform af kontanthjælpsreglerne i bistandsloven. Det gør det nu ikke, men jeg var glad for de åbninger, der var med hensyn til, at vi i Socialudvalget – det gjaldt flere ordførere – nu skulle have nogle drøftelser om, hvad det er i bistandsloven, der blokerer for, at vi får folk ud af systemet. Jeg har naturligvis med interesse noteret mig forskellige socialdemokratiske ordføreres udtalelser på dette område. Det synes jeg lyder loven- de, og det ser jeg meget gerne at vi gør.

Om det er helt rimeligt at tage den med ro i forbindelse med de præciseringer i loven, som her er foreslået, ved jeg ikke, men det siger naturligvis sig selv, at Socialudvalget skal have den tid, Socialudvalget skal have til at behandle lovforslaget ordentligt. Det er da klart.

Men der er faktisk kun tale om præciseringer, og jeg skal ikke ødelægge den positive stemning, som blev slået an fra den socialdemokratiske ordførers side. Jeg kan dog måske undre mig en lille smule over, at der fra Socialdemokratiets side skal lyde et: tag den nu med ro, i forbindelse med modregningen af kontanthjælpen for folk, der var indlagt på sygehus, når jeg tænker på de ord, der blev benyttet i valgkampen fra andre – indrømmet: andre socialdemokratiske – ordførers side.

Men tag den med ro eller tag den ikke med ro, der er her tale om nogle mindre omfattende præciseringer, som jeg mener vi relativt udramatisk kunne gennemføre. Jeg vil imidlertid gerne medgive efter debatten i dag, at det kunne være interessant at få den principielle diskussion, som både hr. Agerschou og fru Aase Olesen rejste, nemlig spørgsmålet: hvad forstår vi egentlig ved trangsydelse og retsbestemt ydelse? Jeg synes nemlig, debatten i dag har afspjlet, at der godt kan være nogle forskellige